

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

2. Ο Κανόνας της διαγωγής (2. Vinaya Piṭaka)

4. Το μικρό κεφάλαιο (4. Cūḷavaggaṭṭhi)

11. Η ενότητα για (την απαγγελία με) τους πεντακόσιους
μοναχούς (11. Pañcasatikakkhandhakam)

[Kd 21, PTS 2.284-2.293]

PaliVerse

4. Το μικρό κεφάλαιο

11. Η ενότητα για (την απαγγελία με) τους πεντακόσιους μοναχούς

1. Η αιτία της απαγγελίας

437. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Κάποτε εγώ, φίλοι, ταξίδευα στον κεντρικό δρόμο από την Πάβα προς την Κουσινάρα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς. Τότε εγώ, φίλοι, αφού παρεξέκλινα από τον δρόμο, κάθισα στη βάση κάποιου δένδρου.

Εκείνη την περίοδο κάποιος γυμνός ασκητής, αφού πήρε ένα λουλούδι μαντάραραβα από την Κουσινάρα, ταξίδευε στον κεντρικό δρόμο προς την Πάβα. Εγώ, φίλοι, είδα εκείνον τον γυμνό ασκητή να έρχεται από μακριά. Αφού τον είδα, είπα σε εκείνον τον γυμνό ασκητή: 'Φίλε, γνωρίζεις τον Διδασκαλό μας;' 'Ναι, φίλε, γνωρίζω. Σήμερα πριν από επτά ημέρες ο ασκητής Γκόταμα επέτυχε το τελικό Νιμπάνα. Από εκεί πήρα αυτό το λουλούδι μαντάραραβα'. Εκεί, φίλοι, εκείνοι οι μοναχοί που δεν ήταν χωρίς πάθος, μερικοί έκλαιγαν με τα χέρια τους υψωμένα, έπεφταν σαν κομμένοι, κυλιούνταν εδώ κι εκεί - 'πολύ γρήγορα ο Ευλογημένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα ο Καλότυχος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, πολύ γρήγορα το μάτι εξαφανίστηκε από τον κόσμο'. Εκείνοι όμως οι μοναχοί που ήταν χωρίς πάθος, αυτοί με επίγνωση και πλήρη συνείδηση αποδέχονταν - 'οι δραστηριότητες είναι παροδικές, πώς θα μπορούσε να είναι διαφορετικά εδώ;'

Τότε εγώ, φίλοι, είπα σε εκείνους τους μοναχούς: 'Αρκετά, φίλοι, μη θρηνείτε· μη θλίβεστε. Δεν σας το είπε αυτό, φίλοι, ο Ευλογημένος εκ των προτέρων - από όλα τα αγαπημένα και ευχάριστα υπάρχει χωρισμός, αποχωρισμός, μεταβολή. Πώς θα μπορούσε να είναι δυνατόν εδώ, φίλοι, αυτό που έχει γεννηθεί, που έχει δημιουργηθεί, που είναι συνθηκοκρατημένο, που έχει τη φύση της αποσύνθεσης, αυτό βεβαίως να μην αποσυντεθεί - αυτό είναι αδύνατον'.

Εκείνη την περίοδο κάποιος ονόματι Σουμπχάντα, που έγινε αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία, καθόταν σε εκείνη τη συνέλευση. Τότε, φίλοι, ο Σουμπχάντα, αυτός που έγινε αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία, είπε σε εκείνους τους μοναχούς: 'Αρκετά, φίλοι, μη θρηνείτε· μη θλίβεστε. Είμαστε καλά απαλλαγμένοι από εκείνον τον μεγάλο ασκητή· μας ταλαιπωρούσε - αυτό σας επιτρέπεται, αυτό δεν σας επιτρέπεται. Τώρα όμως εμείς ό,τι θα θέλουμε, αυτό θα κάνουμε, ό,τι δεν θα θέλουμε, αυτό δεν θα κάνουμε'. Λοιπόν, φίλοι, ας απαγγείλουμε από κοινού τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή. Πριν ό,τι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία λάμψει, η Διδασκαλία παρεμποδιστεί· πριν η μη μοναστική διαγωγή λάμψει, η μοναστική διαγωγή παρεμποδιστεί· πριν αυτοί που μιλούν για ό,τι δεν συμφωνεί με τη Διδασκαλία γίνουν δυνατοί, αυτοί που μιλούν για ό,τι είναι η Διδασκαλία γίνουν αδύναμοι· πριν αυτοί που μιλούν για τη μη μοναστική διαγωγή γίνουν δυνατοί, αυτοί που μιλούν για τη μοναστική διαγωγή γίνουν αδύναμοι».

«Τότε λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, ας επιλέξει ο πρεσβύτερος μοναχός τους μοναχούς». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα επέλεξε τετρακόσιους ενενήντα εννέα Άξιους. Οι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Μαχακασσάπα: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Άναντα, αν και είναι ασκούμενος, είναι ανίκανος να πέσει σε προκατάληψη από επιθυμία, μίσος, αυταπάτη ή φόβο. Και πολλή Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή έχει μελετηθεί από αυτόν κοντά στον Ευλογημένο. Τότε λοιπόν, σεβάσμιε κύριε, ας επιλέξει ο πρεσβύτερος μοναχός και τον σεβάσμιο Άναντα». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα επέλεξε και τον σεβάσμιο Άναντα.

Τότε στους πρεσβύτερους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Πού άραγε εμείς να απαγγείλουμε από κοινού τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή;» Τότε στους πρεσβύτερους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Η Ρατζάγκαχα έχει μεγάλο τόπο για συλλογή τροφής και άφθονα καταλύματα· γιατί να μην κατοικήσουμε εμείς στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή και να απαγγείλουμε από κοινού τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή. Να μην εισέλθουν άλλοι μοναχοί στην απόσυρση κατά την βροχερή εποχή στη Ρατζάγκαχα».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ενημέρωσε την Κοινότητα:

438. «Ας με ακούσει, φίλοι, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας εγκρίνει αυτούς τους πεντακόσιους μοναχούς - να κατοικήσουν στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή για να απαγγείλουν από κοινού τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή, και άλλοι μοναχοί να μην κατοικήσουν στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή». Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, φίλοι, η Κοινότητα. Εγκρίνει αυτούς τους πεντακόσιους μοναχούς - να κατοικήσουν στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή για να απαγγείλουν από κοινού τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή, και άλλοι μοναχοί να μην κατοικήσουν στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή». Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται την έγκριση αυτών των πεντακοσίων μοναχών - να κατοικήσουν στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή για να απαγγείλουν από κοινού τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή, και άλλοι μοναχοί να μην κατοικήσουν στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή - αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Εγκρίθηκαν από την Κοινότητα αυτοί οι πεντακόσιοι μοναχοί να κατοικήσουν στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή για να απαγγείλουν από κοινού τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή, και άλλοι μοναχοί να μην κατοικήσουν στη Ρατζάγκαχα κατά την βροχερή εποχή. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

Τότε οι πρεσβύτεροι μοναχοί πήγαν στη Ρατζάγκαχα για να απαγγείλουν από κοινού τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή. Τότε στους πρεσβύτερους μοναχούς ήρθε αυτή η σκέψη: «Η επισκευή των κατεστραμμένων και φθαρμένων, φίλοι, έχει επαινεθεί από τον Ευλογημένο. Λοιπόν, φίλοι, ας επισκευάσουμε τα κατεστραμμένα και φθαρμένα τον πρώτο μήνα· τον μεσαίο μήνα, αφού συναθροιστούμε, θα απαγγείλουμε από κοινού τη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή».

Τότε οι πρεσβύτεροι μοναχοί επισκεύασαν τα κατεστραμμένα και φθαρμένα τον πρώτο μήνα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα: «Αύριο είναι η συνάθροιση· δεν είναι πρόπον για μένα αυτό, ότι εγώ όντας ασκούμενος θα πήγαινα στη συνάθροιση» - αφού

πέρασε μεγάλο μέρος της νύχτας με τη μνήμη επί του σώματος, κοντά στο χάραμα της αυγής, σκεπτόμενος «θα ξαπλώσω», έστρεψε την προσοχή στο σώμα. Και το κεφάλι δεν είχε φτάσει στο μαξιλάρι, και τα πόδια είχαν απελευθερωθεί από το έδαφος. Στο μεταξύ, μέσω της μη προσκόλλησης, η συνείδησή του απελευθερώθηκε από τις νοητικές διαφθορές.

439. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, όντας Άξιος, πήγε στη συνάθροιση. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ενημέρωσε την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, φίλοι, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ ας ρωτήσω τον Ουπάλι για τη μοναστική διαγωγή».

Ο σεβάσμιος Ουπάλι ενημέρωσε την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ ερωτηθείς από τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα ας απαντήσω για τη μοναστική διαγωγή».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είπε στον σεβάσμιο Ουπάλι: «Η πρώτη, φίλε Ουπάλι, απέλαση πού θεσπίστηκε;» «Στη Βεσάλι, σεβάσμιε κύριε». «Σχετικά με ποιον;» «Σχετικά με τον Σουντίννα, τον γιο του Καλάντα». «Σε ποιο θέμα;» «Στη συνουσία». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ρώτησε τον σεβάσμιο Ουπάλι και για την υπόθεση της πρώτης απέλασης, και για την περίπτωση, και για το πρόσωπο, και για τον κανονισμό, και για τον συμπληρωματικό κανονισμό, και για το παράπτωμα, και για το μη παράπτωμα. «Η δεύτερη όμως, φίλε Ουπάλι, απέλαση πού θεσπίστηκε;» «Στο Ρατζάγκαχα, σεβάσμιε κύριε». «Σχετικά με ποιον;» «Σχετικά με τον Ντανίγια, τον γιο του Κεραμέα». «Σε ποιο θέμα;» «Στη λήψη του μη δοσμένου». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ρώτησε τον σεβάσμιο Ουπάλι και για την υπόθεση της δεύτερης απέλασης, και για την περίπτωση, και για το πρόσωπο, και για τον κανονισμό, και για τον συμπληρωματικό κανονισμό, και για το παράπτωμα, και για το μη παράπτωμα. «Η τρίτη όμως, φίλε Ουπάλι, απέλαση πού θεσπίστηκε;» «Στη Βεσάλι, σεβάσμιε κύριε». «Σχετικά με ποιον;» «Σχετικά με αρκετούς μοναχούς». «Σε ποιο θέμα;» «Στο ανθρώπινο σώμα». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ρώτησε τον σεβάσμιο Ουπάλι και για την υπόθεση της τρίτης απέλασης, και για την περίπτωση, και για το πρόσωπο, και για τον κανονισμό, και για τον συμπληρωματικό κανονισμό, και για το παράπτωμα, και για το μη παράπτωμα. «Η τέταρτη όμως, φίλε Ουπάλι, απέλαση πού θεσπίστηκε;» «Στη Βεσάλι, σεβάσμιε κύριε». «Σχετικά με ποιον;» «Σχετικά με τους μοναχούς της όχθης του Βαγγουμούντα». «Σε ποιο θέμα;» «Στο υπερανθρώπινο επίτευγμα». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ρώτησε τον σεβάσμιο Ουπάλι και για την υπόθεση της τέταρτης απέλασης, και για την περίπτωση, και για το πρόσωπο, και για τον κανονισμό, και για τον συμπληρωματικό κανονισμό, και για το παράπτωμα, και για το μη παράπτωμα. Με αυτό ακριβώς το μέσο ρώτησε για τις δύο αναλύσεις. Ερωτηθείς επανειλημμένα ο σεβάσμιος Ουπάλι απάντησε.

440. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ενημέρωσε την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, φίλοι, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ ας ρωτήσω τον Άναντα για τη Διδασκαλία».

Ο σεβάσμιος Άναντα ενημέρωσε την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, σεβάσμιε κύριε, η Κοινότητα. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, εγώ ερωτηθείς από τον σεβάσμιο Μαχακασσάπα ας απαντήσω για τη Διδασκαλία».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Το Δίχτυ του Βράχμα, φίλε Άναντα, πού ειπώθηκε;» «Μεταξύ, σεβάσμιε κύριε, του Ρατζάγκαχα και της Ναλάντα, στο βασιλικό κατάλυμα στην Αμπαλάθικα». «Σχετικά με ποιον;» «Σχετικά με τον περιπλανώμενο ασκητή Σούππιγια και τον νεαρό Βραχμαντάττα». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ρώτησε τον σεβάσμιο Άναντα και για την περίπτωση του Διχτυού του Βράχμα, και για το πρόσωπο. «Και ο Καρπός του ασκητισμού, φίλε Άναντα, πού ειπώθηκε;» «Στο Ρατζάγκαχα, σεβάσμιε κύριε, στο άλσος μάνγκο του Τζίβακα». «Μαζί με ποιον;» «Μαζί με τον Ατζατασάττου, γιο της Βεντέχι». Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ρώτησε τον σεβάσμιο Άναντα και για την περίπτωση του Καρπού του ασκητισμού, και για το πρόσωπο. Με αυτό ακριβώς το μέσο ρώτησε και για τις πέντε συλλογές. Ερωτηθείς επανειλημμένα ο σεβάσμιος Άναντα απάντησε.

2. Η συζήτηση για τους μικρούς και ελάχιστους κανόνες εξάσκησης

441. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, κατά τον χρόνο του τελικού Νιμπάνα μου είπε έτσι: 'Αν επιθυμεί, Άναντα, η Κοινότητα μετά τον θάνατό μου ας καταργήσει τους μικρούς και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης'». «Ρώτησες όμως εσύ, φίλε Άναντα, τον Ευλογημένο: 'Ποιοι όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι οι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης;'» «Δεν ρώτησα, σεβάσμιε κύριε, τον Ευλογημένο: 'Ποιοι όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι οι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης;'» Κάποιοι πρεσβύτεροι είπαν έτσι: «Εξαιρουμένων των τεσσάρων παραπτωμάτων που επιφέρουν απέλαση, τα υπόλοιπα είναι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης». Κάποιοι πρεσβύτεροι είπαν έτσι: «Εξαιρουμένων των τεσσάρων παραπτωμάτων που επιφέρουν απέλαση, εξαιρουμένων των δεκατριών παραπτωμάτων που απαιτούν αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας, τα υπόλοιπα είναι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης». Κάποιοι πρεσβύτεροι είπαν έτσι: «Εξαιρουμένων των τεσσάρων παραπτωμάτων που επιφέρουν απέλαση, εξαιρουμένων των δεκατριών παραπτωμάτων που απαιτούν αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας, εξαιρουμένων των δύο ακαθόριστων, τα υπόλοιπα είναι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης». Κάποιοι πρεσβύτεροι είπαν έτσι: «Εξαιρουμένων των τεσσάρων παραπτωμάτων που επιφέρουν απέλαση, εξαιρουμένων των δεκατριών παραπτωμάτων που απαιτούν αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας, εξαιρουμένων των δύο ακαθόριστων, εξαιρουμένων των τριάντα εξιλεώσεων με παραχώρηση, τα υπόλοιπα είναι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης». Κάποιοι πρεσβύτεροι είπαν έτσι: «Εξαιρουμένων των τεσσάρων παραπτωμάτων που επιφέρουν απέλαση, εξαιρουμένων των δεκατριών παραπτωμάτων που απαιτούν αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας, εξαιρουμένων των δύο ακαθόριστων, εξαιρουμένων των τριάντα εξιλεώσεων με παραχώρηση, εξαιρουμένων των ενενήντα δύο εξιλεώσεων, τα υπόλοιπα είναι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης». Κάποιοι πρεσβύτεροι είπαν έτσι: «Εξαιρουμένων των τεσσάρων παραπτωμάτων που επιφέρουν απέλαση, εξαιρουμένων των δεκατριών παραπτωμάτων που απαιτούν αρχική και επακόλουθη σύγκληση της Κοινότητας, εξαιρουμένων των δύο ακαθόριστων, εξαιρουμένων των

τριάντα εξιλεώσεων με παραχώρηση, εξαιρουμένων των ενενήντα δύο εξιλεώσεων, εξαιρουμένων των τεσσάρων παραδοχών, τα υπόλοιπα είναι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης».

442. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακασσάπα ενημέρωσε την Κοινότητα:

«Ας με ακούσει, φίλοι, η Κοινότητα. Υπάρχουν κανόνες εξάσκησης μας που είναι γνωστοί στους λαϊκούς. Ακόμη και οι λαϊκοί γνωρίζουν - 'αυτό σας επιτρέπεται, ασκητές μαθητές του υιού των Σάκνα, αυτό δεν σας επιτρέπεται'. Αν εμείς καταργήσουμε τους μικρούς και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης, θα υπάρξουν αυτοί που θα λένε - 'σαν καπνός που διαρκεί μόνο για λίγο θεσπίστηκε από τον ασκητή Γκόταμα κανόνας εξάσκησης για τους μαθητές. Όσο ο Διδάσκαλος αυτών ήταν παρών, τόσο αυτοί εξασκούσαν στους κανόνες εξάσκησης. Από τότε που ο Διδάσκαλος αυτών επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, τώρα πια αυτοί δεν εξασκούνται στους κανόνες εξάσκησης'. Αν είναι η κατάλληλη στιγμή για την Κοινότητα, η Κοινότητα ας μη θεσπίζει αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, ας μην καταργεί αυτά που έχουν θεσπιστεί, ας ακολουθεί τους κανόνες εξάσκησης όπως έχουν θεσπιστεί. Αυτή είναι η πρόταση.

«Ας με ακούσει, φίλοι, η Κοινότητα. Υπάρχουν κανόνες εξάσκησης μας που είναι γνωστοί στους λαϊκούς. Ακόμη και οι λαϊκοί γνωρίζουν - 'αυτό σας επιτρέπεται, ασκητές μαθητές του υιού των Σάκνα, αυτό δεν σας επιτρέπεται'. Αν εμείς καταργήσουμε τους μικρούς και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης, θα υπάρξουν αυτοί που θα λένε - 'σαν καπνός που διαρκεί μόνο για λίγο θεσπίστηκε από τον ασκητή Γκόταμα κανόνας εξάσκησης για τους μαθητές. Όσο ο Διδάσκαλος αυτών ήταν παρών, τόσο αυτοί εξασκούσαν στους κανόνες εξάσκησης. Από τότε που ο Διδάσκαλος αυτών επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, τώρα πια αυτοί δεν εξασκούνται στους κανόνες εξάσκησης'. Η Κοινότητα δεν θεσπίζει αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν καταργεί αυτά που έχουν θεσπιστεί, ακολουθεί τους κανόνες εξάσκησης όπως έχουν θεσπιστεί. Όποιος σεβάσμιος αποδέχεται τη μη θέσπιση αυτών που δεν έχουν θεσπιστεί, τη μη κατάργηση αυτών που έχουν θεσπιστεί, την τήρηση των κανόνων εξάσκησης όπως έχουν θεσπιστεί, αυτός ας σιωπήσει· όποιος δεν αποδέχεται, αυτός ας μιλήσει.

«Η Κοινότητα δεν θεσπίζει αυτά που δεν έχουν θεσπιστεί, δεν καταργεί αυτά που έχουν θεσπιστεί, ακολουθεί τους κανόνες εξάσκησης όπως έχουν θεσπιστεί. Η Κοινότητα αποδέχεται· για αυτό σιωπούν· έτσι αυτό το θυμάμαι».

443. Τότε οι πρεσβύτεροι μοναχοί είπαν στον σεβάσμιο Άναντα: «Αυτή, φίλε Άναντα, είναι ανάρμοστη πράξη σου, που εσύ δεν ρώτησες τον Ευλογημένο: 'Ποιοι όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι οι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης;' Εξομολογήσου αυτή την ανάρμοστη πράξη». «Εγώ πράγματι, σεβάσμιε κύριε, από λησμοσύνη δεν ρώτησα τον Ευλογημένο: 'Ποιοι όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι οι μικροί και δευτερεύοντες κανόνες εξάσκησης;' Δεν βλέπω αυτό ως ανάρμοστη πράξη, αλλά από πίστη στους σεβάσμιους εξομολογούμαι αυτή την ανάρμοστη πράξη». «Αυτή επίσης, φίλε Άναντα, είναι ανάρμοστη πράξη σου, που εσύ πάτησες το ύφασμα για την βροχερή εποχή του Ευλογημένου και το έραψες. Εξομολογήσου αυτή την ανάρμοστη πράξη». «Εγώ πράγματι, σεβάσμιε κύριε, όχι από ασέβεια πάτησα το ύφασμα για την βροχερή εποχή του Ευλογημένου και το έραψα. Δεν βλέπω αυτό ως ανάρμοστη πράξη, αλλά από πίστη στους σεβάσμιους εξομολογούμαι αυτή την

ανάρμοστη πράξη». «Αυτή επίσης, φίλε Άναντα, είναι ανάρμοστη πράξη σου, που εσύ έβαλες τις γυναίκες να αποδώσουν σεβασμό πρώτες στο σώμα του Ευλογημένου· καθώς εκείνες έκλαιγαν, το σώμα του Ευλογημένου λερώθηκε με δάκρυα. Εξομολογήσου αυτή την ανάρμοστη πράξη». Εγώ πράγματι, σεβάσμιε κύριε - σκεπτόμενος 'μήπως αυτές βρεθούν σε ακατάλληλη ώρα' - έβαλα τις γυναίκες να αποδώσουν σεβασμό πρώτες στο σώμα του Ευλογημένου. Δεν βλέπω αυτό ως ανάρμοστη πράξη, αλλά από πίστη στους σεβάσμιους εξομολογούμαι αυτή την ανάρμοστη πράξη». «Αυτή επίσης, φίλε Άναντα, είναι ανάρμοστη πράξη σου, που εσύ, ενώ ο Ευλογημένος έδινε ένα τόσο προφανές σημάδι, ενώ έδινε ένα τόσο προφανές φως, δεν ζήτησες από τον Ευλογημένο: 'Ας παραμείνει ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων'. Εξομολογήσου αυτή την ανάρμοστη πράξη». «Εγώ πράγματι, σεβάσμιε κύριε, με τον νου κατειλημμένο από τον Μάρα, δεν ζήτησα από τον Ευλογημένο: 'Ας παραμείνει ο Ευλογημένος για έναν κοσμικό κύκλο, ας παραμείνει ο Καλότυχος για έναν κοσμικό κύκλο, για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, από συμπόνια για τον κόσμο, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων'. Δεν βλέπω αυτό ως ανάρμοστη πράξη, αλλά από πίστη στους σεβάσμιους εξομολογούμαι αυτή την ανάρμοστη πράξη». «Αυτή επίσης, φίλε Άναντα, είναι ανάρμοστη πράξη σου, που εσύ φρόντισες για την αναχώρηση του γυναικείου φύλου στη Διδασκαλία και διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα. Εξομολογήσου αυτή την ανάρμοστη πράξη». «Εγώ πράγματι, σεβάσμιε κύριε, σκεπτόμενος ότι αυτή η Μαχαπατζάπατι Γκοταμί είναι η θεία του Ευλογημένου, αυτή που τον μεγάλωσε, αυτή που τον έθρεψε, αυτή που του έδωσε γάλα· όταν η μητέρα του Ευλογημένου πέθανε, του έδωσε το στήθος της να θηλάσει, φρόντισα για την αναχώρηση του γυναικείου φύλου στη Διδασκαλία και διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα. Δεν βλέπω αυτό ως ανάρμοστη πράξη, αλλά από πίστη στους σεβάσμιους εξομολογούμαι αυτή την ανάρμοστη πράξη».

444. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Πουράνα περιπλανιόταν στη Νότια Ορεινή Περιοχή με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς. Τότε ο σεβάσμιος Πουράνα, αφού η Διδασκαλία και η μοναστική διαγωγή απαγγέλθηκαν από τους πρεσβύτερους μοναχούς, αφού διέμεινε στη Νότια Ορεινή Περιοχή όσο επιθυμούσε, πήγε εκεί όπου ήταν η Ρατζάγκαχα, εκεί όπου ήταν το Άλσος των Μπαμπού, το καταφύγιο σίτισης σκιούρων, εκεί όπου ήταν οι πρεσβύτεροι μοναχοί· αφού πλησίασε, αφού αντάλλαξε χαιρετισμούς με τους πρεσβύτερους μοναχούς, κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Πουράνα που καθόταν στο πλάι, οι πρεσβύτεροι μοναχοί είπαν αυτό: «Η Διδασκαλία και η μοναστική διαγωγή απαγγέλθηκαν από τους πρεσβύτερους μοναχούς, φίλε Πουράνα. Πλησίασε αυτή την απαγγελία». «Καλά απαγγέλθηκαν, φίλοι, η Διδασκαλία και η μοναστική διαγωγή από τους πρεσβύτερους μοναχούς. Όμως όπως ακριβώς ακούστηκε από εμένα μπροστά στον Ευλογημένο, ελήφθη μπροστά του, έτσι ακριβώς εγώ θα το θυμάμαι».

3. Η συζήτηση για την ύψιστη ποιή

445. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα είπε στους πρεσβύτερους μοναχούς: «Ο Ευλογημένος, σεβάσμιε κύριε, κατά τον χρόνο του τελικού Νιμπάνα μου είπε έτσι: 'Τότε λοιπόν, Άναντα, η Κοινότητα μετά τον θάνατό μου ας διατάξει την ύψιστη

ποινή στον μοναχό Τσάννα'». «Ρώτησες όμως εσύ, φίλε Άναντα, τον Ευλογημένο: 'Ποια όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι η ύψιστη ποινή;'» «Ρώτησα λοιπόν εγώ, σεβάσμιε κύριε, τον Ευλογημένο: 'Ποια όμως, σεβάσμιε κύριε, είναι η ύψιστη ποινή;'» «Ο μοναχός Τσάννα, Άναντα, ας λέει ό,τι θέλει. Αυτός δεν πρέπει να του μιλούν οι μοναχοί, ούτε να τον προτρέπουν, ούτε να τον καθοδηγούν». «Τότε λοιπόν, φίλε Άναντα, εσύ ο ίδιος διέταξε την ύψιστη ποινή στον μοναχό Τσάννα». «Πώς εγώ, σεβάσμιε κύριε, να διατάξω την ύψιστη ποινή στον μοναχό Τσάννα; Εκείνος ο μοναχός είναι άγριος και σκληρός». «Τότε λοιπόν, φίλε Άναντα, πήγαινε μαζί με πολλούς μοναχούς». «Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Άναντα στους πρεσβύτερους μοναχούς και μαζί με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών, περίπου πεντακόσιους μοναχούς, ταξίδεψε με πλοίο ανάντη στην Κοσάμπι· αφού κατέβηκε από το πλοίο, κάθισε όχι μακριά από τον κήπο του βασιλιά Ουντένα, στη βάση κάποιου δένδρου. Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς Ουντένα απολάμβανε στον κήπο μαζί με το χαρέμι του. Το χαρέμι του βασιλιά Ουντένα άκουσε: «Ο δάσκαλός μας, λένε, ο κύριος Άναντα κάθεται όχι μακριά από τον κήπο, στη βάση κάποιου δένδρου». Τότε το χαρέμι του βασιλιά Ουντένα είπε στον βασιλιά Ουντένα: «Ο δάσκαλός μας, λένε, μεγαλειότατε, ο κύριος Άναντα κάθεται όχι μακριά από τον κήπο, στη βάση κάποιου δένδρου. Επιθυμούμε, μεγαλειότατε, να δούμε τον κύριο Άναντα». «Τότε λοιπόν εσείς πηγαίνετε να δείτε τον ασκητή Άναντα».

Τότε το χαρέμι του βασιλιά Ουντένα πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Άναντα και κάθισε στο πλάι. Στο χαρέμι του βασιλιά Ουντένα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα δίδαξε, παρακίνησε, ενθάρρυνε και ευχαρίστησε με μια ομιλία για τη Διδασκαλία. Τότε το χαρέμι του βασιλιά Ουντένα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον σεβάσμιο Άναντα με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, έδωσε στον σεβάσμιο Άναντα πεντακόσιους άνω χιτώνες. Τότε το χαρέμι του βασιλιά Ουντένα, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τα λόγια του σεβασμίου Άναντα, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Άναντα, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και πήγε εκεί όπου ήταν ο βασιλιάς Ουντένα. Ο βασιλιάς Ουντένα είδε το χαρέμι να έρχεται από μακριά. Αφού είδε το χαρέμι, είπε: «Είδατε άραγε εσείς τον ασκητή Άναντα;» «Είδαμε λοιπόν εμείς, μεγαλειότατε, τον κύριο Άναντα». «Δώσατε άραγε εσείς κάτι στον ασκητή Άναντα;» «Δώσαμε λοιπόν εμείς, μεγαλειότατε, στον κύριο Άναντα πεντακόσιους άνω χιτώνες». Ο βασιλιάς Ουντένα παραπονιόταν, επέκρινε και διαμαρτυρόταν: «Πώς λοιπόν ο ασκητής Άναντα θα δεχθεί τόσους πολλούς χιτώνες! Ο ασκητής Άναντα θα κάνει εμπόριο υφασμάτων ή θα ανοίξει κατάστημα χονδρικής!»

Τότε ο βασιλιάς Ουντένα πλησίασε τον σεβάσμιο Άναντα· αφού πλησίασε, χαιρέτησε τον σεβάσμιο Άναντα. Αφού ολοκλήρωσε την ευγενική και αξιομνημόνευτη συζήτηση, κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βασιλιάς Ουντένα είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ήρθε άραγε εδώ, αγαπητέ Άναντα, το χαρέμι μας;» «Ήρθε πράγματι εδώ, μεγάλε βασιλιά, το χαρέμι σου». «Έδωσε όμως κάτι στον αξιότιμο Άναντα;» «Μου έδωσε πράγματι, μεγάλε βασιλιά, πεντακόσιους άνω χιτώνες». «Τι λοιπόν θα κάνει ο αξιότιμος Άναντα με τόσους πολλούς χιτώνες;» «Θα τους μοιραστώ, μεγάλε βασιλιά, με εκείνους τους μοναχούς που έχουν φθαρμένους χιτώνες». «Εκείνους όμως τους παλιούς φθαρμένους χιτώνες, αγαπητέ Άναντα, τι θα τους κάνετε;» «Αυτούς, μεγάλε βασιλιά, θα τους κάνουμε ανώτερα στρώματα». «Εκείνα όμως τα παλιά ανώτερα στρώματα, αγαπητέ Άναντα, τι θα τα κάνετε;» «Αυτά, μεγάλε βασιλιά, θα τα

κάνουμε καλύμματα στρωμάτων». «Εκείνα όμως τα παλιά καλύμματα στρωμάτων, αγαπητέ Άναντα, τι θα τα κάνετε;» «Αυτά, μεγάλε βασιλιά, θα τα κάνουμε δαπεδώματα». «Εκείνα όμως τα παλιά δαπεδώματα, αγαπητέ Άναντα, τι θα τα κάνετε;» «Αυτά, μεγάλε βασιλιά, θα τα κάνουμε χαλάκια για τα πόδια». «Εκείνα όμως τα παλιά χαλάκια για τα πόδια, αγαπητέ Άναντα, τι θα τα κάνετε;» «Αυτά, μεγάλε βασιλιά, θα τα κάνουμε πανιά για σκούπισμα». «Εκείνα όμως τα παλιά πανιά για σκούπισμα, αγαπητέ Άναντα, τι θα τα κάνετε;» «Αυτά, μεγάλε βασιλιά, αφού τα κοπανήσουμε και τα ζυμώσουμε με λάσπη, θα αλείψουμε το περίγραμμα».

Τότε ο βασιλιάς Ουντένα - όλοι αυτοί οι ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα, χρησιμοποιούν τα πράγματα συνετά, δεν τα οδηγούν στην καταστροφή - έδωσε στον σεβάσμιο Άναντα άλλα πεντακόσια υφάσματα. Και αυτή ήταν η πρώτη προσφορά χιτώνων που εγέρθηκε για τον σεβάσμιο Άναντα, χίλιοι χιτώνες. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα πήγε στο μοναστήρι του Γκοσίτα· αφού πλησίασε, κάθισε στο προετοιμασμένο κάθισμα. Τότε ο σεβάσμιος Τσάννα πλησίασε τον σεβάσμιο Άναντα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Άναντα και κάθισε στο πλάι. Στον σεβάσμιο Τσάννα που καθόταν στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε αυτό: «Η Κοινότητα σου επέβαλε, φίλε Τσάννα, την ύψιστη ποινή».

«Ποια όμως, σεβάσμιε Άναντα, ύψιστη ποινή επιβλήθηκε;» «Εσύ, φίλε Τσάννα, μπορείς να λες στους μοναχούς ό,τι θέλεις. Οι μοναχοί δεν πρέπει να σου μιλούν, ούτε να σε προτρέπουν, ούτε να σε καθοδηγούν». «Δεν είμαι λοιπόν, σεβάσμιε Άναντα, καταστραμμένος σε αυτό το βαθμό, αφού οι μοναχοί δεν πρέπει να μου μιλούν, ούτε να με προτρέπουν, ούτε να με καθοδηγούν;» - εκεί ακριβώς λιποθύμησε και έπεσε. Τότε ο σεβάσμιος Τσάννα, ενοχλούμενος, ντρεπόμενος, αηδιασμένος από την ύψιστη ποινή, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα, για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και ο σεβάσμιος Τσάννα έγινε ένας από τους Άξιους. Τότε ο σεβάσμιος Τσάννα, έχοντας επιτύχει την Αξιότητα, πλησίασε τον σεβάσμιο Άναντα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ανάκαλε τώρα, σεβάσμιε Άναντα, την ύψιστη ποινή μου». «Από τη στιγμή που εσύ, φίλε Τσάννα, πραγματοποιήσες την Αξιότητα, από εκείνη τη στιγμή η ύψιστη ποινή σου ανακλήθηκε». Σε αυτή την απαγγελία της μοναστικής διαγωγής υπήρχαν πεντακόσιοι μοναχοί, ούτε λιγότεροι ούτε περισσότεροι. Για αυτό το λόγο αυτή η απαγγελία της μοναστικής διαγωγής ονομάζεται «των πεντακοσίων».

Το κεφάλαιο για τους πεντακόσιους, ενδέκατο.

Σε αυτό το κεφάλαιο οι υποθέσεις είκοσι τρεις.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Όταν ο αυτοφωτισμένος επέτυχε το τελικό Νιμπάνα, ο πρεσβύτερος μοναχός με το όνομα Κασσάπα· απευθύνθηκε στην ομάδα των μοναχών, ο προστάτης της Άριστης Διδασκαλίας·

στον κεντρικό δρόμο προς την Πάβα, αυτό που διακηρύχθηκε από τον Σουμπχάντα·
ας απαγγείλουμε από κοινού την Άριστη Διδασκαλία, πριν ό,τι δεν είναι σύμφωνο με τη Διδασκαλία λάμψει.

Τετρακόσιους ενενήντα εννέα, και τον Άναντα επέλεξε·
για την απαγγελία της Διδασκαλίας και της μοναστικής διαγωγής,
διαμένοντας στην άριστη σπηλιά.

Ρώτησε τον Ουπάλι για τη μοναστική διαγωγή, τον Άναντα τον σοφό στις ομιλίες·
τους τρεις κανόνες απήγγειλαν, οι μαθητές του Νικητή.

Δεν ρώτησε αφού πάτησε, έβαλε να αποδώσει σεβασμό, δεν ζήτησε επίσης.

Η αναχώρηση του γυναικείου φύλου, με πίστη οι ανάρμοστες πράξεις μου·
ο Πουράνα και η ύψιστη ποινή, η σύζυγος μαζί με τον Ουντένα.

Τόσα πολλά φθαρμένα, τα επάνω στρώματα και τα στρώματα·
τα δαπεδώματα, τα πανιά για σκούπισμα ποδιών, η σκόνη και το ζύμωμα με λάσπη.

Χίλιοι χιτώνες εγέρθηκαν, η πρώτη με το όνομα Άναντα·
τρομοκρατημένος από την ύψιστη ποινή, έφτασε στις τέσσερις αλήθειες·
κυρίαρχοι έγιναν οι πεντακόσιοι, για αυτό το λόγο «των πεντακοσίων» λέγεται.

Τέλος του κεφαλαίου για τους πεντακόσιους.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. 2. Ο Κανόνας της διαγωγής. 4. Το μικρό κεφάλαιο. 11. Η ενότητα για (την απαγγελία με) τους πεντακόσιους μοναχούς έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org